

raadebe os til følgende Ting: At lade Provisoriet ligge, gaa til Rigsretten og vedtage Finantsloven; men hvad vi have gjort, er: Ikke at lade Provisoriet ligge, ikke at gaa til Rigsretten, og forfaste Provisoriet. Det ærede Medlem raadebe os til at vedtage Finantsloven, førend vi havde Provisoriet, men vi forfastede Provisoriet, førend vi tænkte paa at vedtage Finantsloven, som vi endnu ikke have vedtaget. Altsaa gjorde vi akkurat det sit Modsatte. Det gjør mig ondt for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), at han var saa hurtig med sin Attest, det vilde han neppe have været, naar han havde tænkt sig bedre om. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds havde forøvrigt forskjellige Bemærkninger at gjøre. Jeg skal være enig med det ærede Medlem i, at vi omtrent ere paa Slutningen, og jeg skal derfor ikke give Anledning til mere end høist Nødvendigt, idet jeg blot skal gaa et Par Punkter efter af, hvad det ærede Medlem har anført. Det ærede Medlem paastod, at jeg havde forvansket hans Udtryk eller saadanne Ting. Derimod nedlægger jeg den bestemteste Indsigelse. Jeg har gjort mig saa megen Umage som muligt for netop at træffe det ærede Medlems Tanke; men det kan ikke nytte at sskændes om, hvor vidt jeg har opfattet det ærede Medlem rigtig. Paa de Punkter, hvor det kan dokumenteres, skal jeg tage det op. Det ærede Medlem talte Noget om, at han havde sagt med Henjyn til de to Punkter, at Betænkningen indeholdt den Tanke, eller at det var Meningen med Betænkningen, at man kunde opgive de to Punkter, naar der kom en anden Regjering eller en anden Administration. Jeg maa tillade mig for det ærede Medlem at oplæse det omtalte Sted. Der staar: „Dersom disse Indbømmelser ikke vilde have medført særegne Ulemper paa Grund af Administrationens Forhold til disse Punkter“. (Ufbydelse), ja, det ærede Medlem kan maasse pine noget Andet ind i det, men det, han vil have, staar der ikke. Dersom der skulde have staaet, hvad det ærede Medlem vil, maatte det have staaet rent og tydelig: under denne Regjering; men naar der staar: Paa Grund af Administrationens Forhold til selve de Gjenstande, som omhandles i de to Punkter, er det klart nok, at der er Tale om Indholdet af de to Spørgsmaal, om Realiteten. Det er den almindelige Forstaaelse af Ordene: Administrationens Forhold til disse Spørgsmaal. Vi vilde forfalde til Haarfloerier, hvis vi skulde tage Ordene i anden Betydning. Vi maa tage Ordene i den Betydning, de have. Administrationens Forhold til disse Spørgsmaal er det Forhold, der bestaar mellem visse Sager og den bestaaende Administration; men det er ingenlunde Spørgsmaalet, om Ministeriet forbliver ved Roret eller ikke. Det har det ærede Medlem ikke udtalt, og hvis han har villet udtale det, har han været faare uheldig. Kan det ærede Medlem ikke

forsvare sig bedre, beklager jeg ham. Det ærede Medlem søgte at komme det ærede Medlem fra Barde (Kruse) til Hjælp med Provisorierne. Det skal jeg sskænke ham; jeg tror, at Enhver kan forstaa, at, naar Talen her er om Forhandlinger med Provisorister eller Ikke-Provisorister, gjælder det ikke om, hvor vidt man kan sige, at et eller andet Medlem, som man har forhandlet med udenfor Regjeringen, muligvis kan have erkjendt Provisoriet for ulovligt eller ikke. Forskjellige Medlemmer her i denne Sal have erkjendt, at de ikke ansaa Provisoriet for lovligt, og de have givet andre Grunde, hvorfor de ikke stemte med os; Spørgsmaalet var i Sommer, om man vilde indlade sig paa at forhandle om at anerkjende Provisoriet eller ikke, og det kan man ikke sigte Noget i Thinget for at have gjort. Det ærede Medlem sagde, om det var foreneligt med min Stilling at aabne en Debat herom. Dertil skal jeg svare, at, naar det ærede Medlem har gjort Angreb paa Flertallet i Betænkningen, anser jeg det ikke blot for foreneligt med min Stilling, men for min fulde Pligt at ansøre, hvad jeg kan, derimod for at vise, at det ærede Medlem har Uret. Naar det ærede Medlem da i sit Forsøg paa at forsvare sine Udtalelser i Betænkningen gaar over til at angribe Flertallet af sit Parti og af dette Thing paa den Maade, som han har gjort ved at sige, at det fører vor Sag tilbage og lignende Ting af den Art, saa maa det ærede Medlem finde sig i at faae sin Politikk belyst — at denne Belysning kan være ham ubehagelig, vil jeg gjerne tro — og dernæst maa det ærede Medlem finde sig i at faae det Spørgsmaal rettet til sig: Hvad vil det ærede Medlem? Det ærede Medlem siger, at han har henvist til den Betænkning, som han har afgivet i Oktober. Ja, det er rigtigt, men det er intet fyldestgjørende Svar; thi i Oktober gav det ærede Medlem ganske vist en Betænkning, der omtalte, hvad han da vilde. Tage vi Konsekvensen af, hvad det ærede Medlem da sagde, maa hans Standpunkt være: Finantslovnegtelse; men jeg veed ikke, om det ærede Medlem tager Konsekvensen af sit Standpunkt den Gang, da han ikke tager det af noget andet Standpunkt. Det ærede Medlem siger, at jeg skulde have den faste Tro, at Folket kunde værne om sin Ret uden at gribe til Vaaben. Men jeg siger, at, dersom Folket tror at kunne værne om sin Ret og følger det ærede Medlem, men ikke tør tage den første Konsekvens af, hvad dette fører til, vil Folket miste sin Frihed. Folket kan meget let hævde sin Frihed, naar det gaar en anden Vej; men vil Folket følge det ærede Medlem til Finantslovnegtelse uden at have mere Mod til at tage Konsekvenserne, end det ærede Medlem i Dag har røbet, vil Folket miste sin Frihed. Det er ikke Nok med Talemaader, Forsikringer og Protester, det gjælder om Handlinger, hvis man overhoved vil ind paa den Vej. Det